

I com li ha dit el president, si volen millorar el programa..., perquè per a això hem vingut a Les Corts també, tots els programes es poden millorar. Si vostés volen millorar el programa, ens diuen de quina manera volen que el millorem, de quina manera podríem fer-ho i no posen traves i no estan tot el dia dient que és un programa il·legal i estan amenaçant les famílies i estan dient als ajuntaments que no facen el que han de fer, *(veus)* quan el que realment està passant és que els fa molt de mal que un govern com el nostre ajude la gent, de veritat, i no que faça les «xapusses» que feien vostés.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Sí, senyora Catalá, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Mire, vaig a començar amb el que ha acabat el senyor conseller, senyor president, «un govern de veritat, que ajude les famílies i que no faça les “xapusses” que feien vostés».

Miren, els vaig a dir les quatre «xapusses» de Xarxa Llibres:

La primera és que els endossaren el problema als ajuntaments –que ve sent una cosa molt habitual en el seu govern–, sense recursos, en una tramitació farragosa i les cues a la porta dels ajuntaments.

El segon problema és que els obliguen a prevaricar. Perquè han de signar contrainformes d'interventors i de secretaris d'ajuntaments.

El tercer problema és que convertixen vostés els docents en revisors de llibres, i és un problema molt greu de dignificació de la funció docent, senyor conseller.

I el quart problema és un problema molt important. Miren, ¿saben què estan fent els ajuntaments del bipartit, un ajuntament governat per Compromís i recolzat pel Partit Socialista? Compensar deutes en Xarxa Llibres. *(Se sent una veu que diu: «Sí, senyora.»)* ¿Saben què està passant? Que el bipartit està compensant... En Almassora, en un ajuntament governat per vostés, l'alcaldeessa ha decidit –l'alcaldeessa de Compromís, per cert–, ha decidit compensar els deutes de les famílies en l'ajuntament amb Xarxa Llibres. Estan arribant vint euros, vint-i-huit euros, trenta euros..., perquè la resta són deutes que tenia la família amb l'ajuntament. Miren, ¿per a això servia Xarxa Llibres, per a fer caixa amb les famílies més necessitades? *(Se sent una veu que diu: «Muy bien.»)* ¿Per a això servia Xarxa Llibres, per a aprofitar-se els ajuntaments del bipartit per a compensar els deutes? ¿Això és rescatar les persones o és rescatar els ajuntaments de Compromís?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments. Se sent una veu que diu: «¡Sí, señor!»)*

El senyor president:

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Jo entenc que vostés pensen que uns ajuntaments són d'un partit o d'un altre, perquè és el que feien vostés, *(rialles i aplaudiments)* pensar-se que La Generalitat era seua.

Però, bé, mire, ¿sap què és fer caixa? ¿Sap què és fer caixa? Vosté sí que ho sap, ho sap perfectament. És el que estan estudiant en els jutjats al voltant de CIEGSA, per exemple. Això sí que és fer caixa, ¿a que sí? I ho feia no només a una gent. I?, doncs, diria que anar dopat a unes eleccions és ben roïn per a tots els ciutadans i ciutadanes. *(Remors i aplaudiments)*

I no només això. També és fer caixa i gestionar també com deixar de gestionar més de vint milions d'euros que venien del ministeri, que no es van gastar, per exemple per a escoles infantils, la senyora anterior consellera. *(Se sent una veu que diu: «Què fort!»)* Més de vint milions d'euros que no es van utilitzar i que ara ens reclamen en interessos. La seua gestió no és precisament per a traure pit.

¿I sap què passa? Que la dignificació dels docents no passa per destruir més de sis-centes unitats escolars i enviar més de quatre mil professors a sa casa. *(Aplaudiments)* Això, evidentment, no és dignificar la gent, és enviar més de quatre mil persones a sa casa. Aixina que, si volen dignificar l'educació, el que haurien d'haver fet és treballar quan tocava i fer com fem nosaltres, obrir ràtios i treballar per la qualitat educativa. *(Se sent una veu que diu: «Molt bé.»)* *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem en la sessió de control, ara amb la... *(Veus)*

Sí, senyories, continuem amb la sessió de control amb la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Bon dia.

Gràcies, senyor president.

Membres del Consell.

Senyor president.

Senyora vicepresidenta.

La pregunta del meu grup esta setmana és, ¿quin és el full de ruta del Consell davant l'intent del govern central d'imposar retallades a la qualitat de vida dels valencians i les valencianes?

I, miren, en les darreres setmanes, en les darrers plens, darrers dies, alguns grups d'esta cambra han mostrat preocupació, preocupacions en les quals el meu grup coincidix plenament. I és que estic preocupat, i crec que és el moment de dir-ho clarament. Preocupat perquè n'hi ha gent que ataca continuament la Constitució i l'Estatut d'autonomia, sí. Estic preocupat perquè n'hi ha gent que, fins i tot, pensa que els valencians no són ciutadans de l'estat espanyol. I preocupat també perquè hi ha gent que no ens considera ni tan sols una comunitat autònoma.

Eixa gent, no ens enganyem, no està ací a València. Eixa gent està al govern central, està a la Moncloa i s'asseuen ahí tots els dies. *(Aplaudiments)* I això és el que ens ha de preocupar. Pensem-ho. ¿Qui està incomplint els drets dels valencians recollits en la Constitució i en l'Estatut d'autonomia? El govern central. ¿Qui està incomplint, sistemàticament, el mandat d'igualtat que recull la Constitució? El govern central. ¿Qui ens tracta com una colònia i no com una comunitat autònoma? El govern central.

Així que ni fantasmes del passat ni debats estèrils que només busquen que dividir el poble valencià. Parlem del gran problema que tenim com a societat, i és que tenim un govern central que continua pensant que els valencians i les valencianes som ciutadans de segona.

Mire, el 6 d'octubre de 2015, els cinc grups d'este parlament vam arribar a una exposició unànime sobre tres qüestions fonamentals: el finançament just, la regularització del deute i les inversions que necessitem els valencians i les valencianes.

Des d'octubre de 2015 fins a dia d'avui, el seu Consell no ha parat de batallar i defensar estes tres mesures que vam aprovar en este parlament. Tres reivindicacions a les quals la resposta sempre ha sigut la mateixa, la de sempre, el silenci i la indiferència.

Cada dia jo tinc més clar que el problema no som nosaltres, no som els valencians, no és que este parlament no estiga unit. Tinc més clar que el problema no és que acudim a Madrid sense arguments o dividits. El problema no és que acudim a Madrid sense eixos arguments, sinó tot el contrari, arribem amb uns arguments de sobra i la resposta sempre és la mateixa, no servix per a res. El problema no és que acudim a Madrid dividits, de fet anem tots els grups junts per a defensar determinades matèries; i això no servix per a res.

El problema és que som invisibles per als qui manen. I eixos que manen ens estan portant a una situació d'emergència. Ens donen menys diners de què ens toquen, de què ens pertoquen, i això genera un problema d'ingressos. Eixe problema d'ingressos fa que incomplim el dèficit que el mateix ministeri que no ens dóna recursos ens imposa. Com no complim, per la falta d'ingressos, ens exigeixen retallades que solen anar a educació, a sanitat i a serveis socials. I, si no, eixe mateix ministre ens amenaça amb que no ens donarà el següent FLA. I això, senyor president, és una situació més que injusta; això és un xantatge inassumible; és un xantatge inacceptable. *(Aplaudiments)* Perquè el que volen fer

és imposar retallades en la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.

El senyor Montoro diu: «Si voleu que vos preste els vostres diners, heu de fer retallades.» Això és el que diu el senyor Montoro. Doncs, bé, haurem de dir-li al senyor Montoro que els valencians no formarem part d'eixe joc de trilers. Haurem de dir-li al senyor Rajoy que no podrà doblegar un govern que té tota la societat valenciana al seu costat.

És molt senzill, i ho direm tantes vegades com faça falta. Els valencianistes no hem vingut a este món a acceptar el xantatge d'un ministre com el senyor Montoro; no hem vingut a este món a sacrificar la qualitat de vida dels valencians i les valencianes. Hem vingut a este món a millorar la qualitat de vida dels valencians. Hem vingut..., i ho farem, per damunt de ministres sectaris, de govern insolidaris i de lleis injustes.

Senyor president, no ens podem quedar de braços creuats davant este atac a la nostra autonomia i a la qualitat de vida de la gent, perquè d'això parlem. Quan ells parlem de dèficit i retallades en la despesa, estan atacant l'educació, la sanitat, els serveis socials, estan atacant les ajudes a la dependència, a la xarxa de llibres gratuïts –la Xarxa Llibres–, estan atacant les ajudes al copagament... En definitiva, estan atacant les mesures per a rescatar persones. I una cosa que encara és pitjor, estan intentant revertir, amb amenaces, els resultats de les urnes. Això és el que estan fent.

I, com deia, no ens podem quedar de braços creuats. I, per això, vam anunciar una iniciativa conjunta, a la qual se van sumar Compromís, PSOE, Podemos i Ciutadans, instant el Consell a mantindre's ferm en la defensa dels valencians i les valencianes, dels seus drets. El PP no va signar, i és que se'ls cauen les cares: volen governar a través d'un ministre com el senyor Montoro perquè saben que, a través de les urnes, ho tenen molt difícil.

Però no ens podem quedar ahí. Senyor president, li propose, des del Grup Parlamentari Compromís, que, si el senyor Montoro no canvia d'actitud en els propers dies, celebrem un ple monogràfic sobre la qüestió tan important com aquesta. Proponem que envien una comunicació, que la debatem i que els grups es posicionen.

I anem més enllà. Senyor president de Les Corts, proposem que, si és possible, eixe ple siga emés en obert i en directe, perquè arribe a totes les cases valencianes.

Senyor Puig, senyor president, sàpiga que en la defensa dels drets dels valencians tindrà el Grup Parlamentari Compromís sempre al seu costat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament, ha dit vosté en la seua intervenció una qüestió que és fonamental, que és cabdal, que moltes vegades ens n'oblidem. Estem parlant no només de recursos legítims. Estem parlant de democràcia, i això és una qüestió fonamental. I estem parlant de la legislació i de la Constitució. Estem parlant de la igualtat entre les persones i la igualtat dels ciutadans d'este país. Per tant, és una qüestió fonamental que afecta al més bàsic d'una societat.

Com vosté ha dit perfectament, nosaltres, des del govern, hem seguit el full de ruta que es va establir en esta cambra, que té a vore, com vosté bé ha assenyalat, amb el finançament just, amb el deute històric i amb les inversions estatals. I això té a vore amb el nostre acord d'investidura i té a vore en tot el que és el sentiment profund de la societat valenciana en estos moments.

Les accions específiques que hem portat a terme han estat en distints plànols.

En el plànol institucional. S'ha recaptat el suport institucional, mitjançant l'adhesió de les principals organitzacions empresarials, sindicals, les universitat i els ajuntaments valencians, que molt majoritàriament hi han signat i estic segur que signaran tots.

També vam reunir els diputats i els senadors, els diputats i els senadors al Congrés del Diputats i al Senat, per tal que recolzaren allò que ací se va aprovar. I van vindre, vam comptar amb el suport de l'expresident Fabra, de l'expresident Lerma...; no, no va vindre la senyora Barberá, tenia altres assumptes.

S'han celebrat també reunions amb el govern, amb el ministre Montoro en reiterades ocasions, i amb el secretari d'estat.

Hem tingut una relació estreta amb els distints presidents de les comunitats autònomes. He parlat pràcticament amb tots, i amb alguns personalment. En Múrcia... (*Remors*) Pràcticament, he dit pràcticament, no amb tots. Però he parlat, per exemple, darrerament, en Múrcia, en Aragó, en Balears, en Andalusia..., en molts altres, en Cantàbria... Mire, he parlat en gent..., en Catalunya... No sé..., bé, Catalunya, amb perdó, Catalunya, no passa no res. (*Rialles i veus*) Però, vull dir, en tots hem parlat. Estic pendent d'una conversa en Castella i Lleó, que, per cert, ja m'agradaria a mi que tota la gent tinguera la valentia que té la consellera d'hisenda de Castella i Lleó, estaria bé. (*Aplaudiments*) Però, bé, en qualsevol cas, açò és una qüestió fonamental.

I en plànol jurídic, en el plànol jurídic... Hem recorregut als tribunals la llei de pressupostos de l'estat per a 2016, atés que les previsions de finançament de la Comunitat Valenciana no són les que s'ajusten a la llei en dos aspectes: la incapacitat del fons de suficiència global per a aconseguir l'equilibri entre els ciutadans espanyols; i, en segon lloc, l'incompliment durant tres anys de la renovació del finançament autòmic.

I el Govern d'Espanya està en una situació de conflicte permanent. Ara ha obert, en esta escassa legislatura que hi ha hagut en Madrid, un conflicte permanent en les Corts i en el Senat perquè s'han negat a comparèixer, s'han negat a ser fiscalitzats. Bé, i han trencat una relació institucional entre el congrés i el govern.

Ací han fet el mateix. El que han fet és trencar en les comunitats autònomes i decidir, directament, allò que ens pertoca a tots. Perquè la definició de quin ha de ser el dèficit i, en definitiva, el compliment de la llei d'estabilitat, que ens compromet a tots, no pot estar decidir només per u i en les seues regles. Això no és creure ni en la Constitució ni és creure, en absolut, en la mateixa llei d'estabilitat.

Per tant, evidentment, nosaltres anem a combatre esta posició. I exigim al ministeri, primer, un pla de tresoreria per al 2016, que a mi el senyor Montoro me va dir que sí. I després pareix que no és tant que sí. El FLA ordinari amb l'ampliació del dèficit revisat. Un FLA extraordinari per a cobrir la part no autoritzada del dèficit del 2015. L'avançament de la liquidació del 2014, que no són diners que mos done l'estat, són diners que han pagat els valencians i que encara no han arribat. El manteniment d'un tipus del 0% del fons de liquiditat. Una solució per als impagaments de l'anterior Consell, 310 milions per les retencions de l'IRPF que no pagaren. I el tractament de la totalitat de l'hepatitis C.

En segon lloc, l'autorització d'un dèficit per a 2016 superior a l'ara previst, en la línia del que he dit, l'autoritat independent. No es pot tractar igual els que no són iguals... És que no saben res, però bé, continuen parlant, però no... Bé.

Tercer: cap retallada addicional en els serveis públics fonamentals. Cap retallada. I li dic una cosa, senyor Ferri: si el Consell de Ministres aprova demà un repartiment del dèficit arbitrari, anirem al Tribunal Suprem. (*Aplaudiments*) Perquè és absolutament il·legal, il·legítim.

I, finalment, li vull dir, el dimarts pròxim convocarem la Comissió de Seguiment del Pacte pel Finançament, a les cinc de la vesprada, per a mantindre la unitat. I estic absolutament convençut que d'ahí també sorgirà. Segons el que esta tarda passe en el Consell de Política Fiscal, pot sorgir efectivament la necessitat de la convocatòria d'un ple per a reafirmar la posició unànime del poble valencià.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, demane silenci per a escoltar l'orador que està en l'ús de la paraula, siga el president del Consell, un síndic o qualsevol de les seues senyories. Demane silenci. A continuació, per a formular la pregunta de control, té la paraula el síndic del Grup Ciudadanos.

El senyor Marí Malonda:

Buenos días, *president*, vicepresidenta, *consellers*.